

Cuma Sohbeti sayfası Adıyaman İl Müftülüğü tarafından hazırlanmaktadır.

CUMA
SOHBETİ

CUMA
SOHBETİ

KUR'AN VE SÜNETTE İNTİHAR OLGUSU

İnsanın, sonucu ölüm olacağını bile bile kendi tercihiyle hayatına son vermesine intihar denilmektedir. İlahi dinlerin hepsinde canın korunması ana ilkelerden biridir. Ve bunu gerçekleştirmek üzere İslam dini bir takım ahlaki ve hukuki düzenlemeler getirmiştir. Çünkü insan saygı, değerli ve mükerrem bir varlık olarak yaratılmış, sayısız nimetler, imkanlar hizmetine sunulmuş, zıtlıklarla kaim olan bu alemde karşılaşılabilecek sıkıntılar, belalar, musibetler vb. hususların imtihanın bir gereği olduğu Allah tarafından ifade edilmiş ve kişinin bunlara sabretmesi, dayanması öğütlenmiştir.

Meşru bir gerekçe olmaksızın bir cana kıymanın tüm insanlara kıyma ve bir cana hayat vermenin tüm insanlara hayat verme (Maide suresi, 32) anlamına geldiği şekilde yüce bir değere sahip insan, mümin bu ilahi mesaj penceresinden hayata bakar. Yaşamış olduğu fiziksel ve zihinsel rahatsızlık ve hastalıklar, aile içi iletişimsizlik, geçimsizlik, şiddet, baskı, geçim zorluğu, toplumda var olan ekonomik ve sosyal dengesizlikler, alkol ve uyuşturucu kullanımı vb. hususlar onun hayatına son verme gerekçesi ve meşrutiyeti sayılmaz. İntiharı, bir kurtuluş reçetesi olarak kabul edemez. Elinden geldiğince güçlüklerle, zorluklara karşı direnç gösterir, hiç mücadele etmeden hemen kendi canına kıyma veya ölümü arzulama arayışı içerisine girmez. İmtihanın devam ettiği bilinciyle hayatını sürdürür. Ve Hz. Peygamber'in bu noktadaki düsturunu aklından hiçbir zaman çıkarmaz: "Sizden hiçbiriniz başına gelen bir sıkıntıdan dolayı ölümü temenni etmesin. Mutlaka bir temennide bulunacaksa şöyle desin: Allahım! Yaşamak benim için hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, benim için ölüm hayırlı ise canımı al" (Buhari, Merda, 19).

Hz. Peygamber'in sahabe safları arasında Hayber

savaşına katılan, yaralanan ve bu yaranın acısına dayanamayıp kılıcın sapını yere, ucunu kendi göğsüne doğru tutarak canına kıyan Kuzman isimli şahsın ceहनemlik olduğunu ifade etmiş olması, (Buhari, Megazi, 39) suçun ve işlenen vahşetin büyüklüğünü göstermesi açısından kayda değerdir.

Kendisini oklarla öldüren birinin cenaze namazını Hz. Peygamber'in kılmaması, intihar eyleminden insanların uzak durması, intihar sonucu ölen bir başkasının cenaze namazını ashabına kılmalarını emretmesi de her ne kadar işlenen suç ceहनeme götürücü derecede de olsa, kişinin dinden çıkmadığına, Müslüman gibi son görevin yapılması gerektiğine yönelik uygulamalarıdır. Zaten akli ve bilinci körelten büyük sıkıntılar ve psikolojik rahatsızlıklar sonucu gerçekleşen cana kıymalar intihar olarak ifade edilmemektedir. Dolayısıyla intihar edenlerin hangi ruh hali ve doz düzeyiyle bu işi gerçekleştirdiklerini sadece Allah bilmektedir. Bize düşen, hüsn-ü zanda bulunup son görevimizi yerine getirmektir.

Bizden önceki ümmetlerde de intihar tıpkı cinayet gibi yasaklanmıştır. Bu hususta Hz. Peygamber, önceki ümmetlerden birinde yaralı haline dayanamayıp bıçakla elini kesen, aşırı kanamadan ölen kişi için Allah'ın, cenneti kendisine haram kıldığını, zira emanete hıyanet edip Allah'tan önce canını aldığını (Buhari, Ehadisü'l-Enbiya, 50) ifade etmektedir.

Genç, arafta yani köprüdedir. Ne çocuktur ne de yetişkin. Dolayısıyla gencin dilini tutturmak, farkındalığı hissettirmek, bu noktada desteklemek, benlik ve kimlik gelişimine katkıda bulunmak, olgunlaşmasına imkan tanımak, özel yaşamına kuvvet kazandırmak, "Her insan bir 'ben'dir, her 'ben' bir dünyadır" felsefesinden hareketle gence

"O bir dünyadır" şeklindeki algı ve yaklaşım tarzı genci intihardan muhafaza edecektir.

İnsan, Allah'ın yaratmış olduğu en değerli varlıktır. İlahi mesajlara muhatap akıl ve hür irade sahibi tek varlık insandır. M. Aydın'ın ifadesiyle, "Allah insanı yaratırken bir riski de göze almıştır. O da; kendisine itaat etmemesidir." İnsanın değeri ve büyüklüğü bu riskle bir ömür iç içe yaşamamasından ve buna karşı verdiği amansız mücadelesinden kaynaklanır. Dolayısıyla insan, en büyük emanet olan "yaşam hakkı" nı bu risklere feda etmeyecek, ten kafesindeki canı gözü gibi koruyacak, yaşadığı belaların, musibetlerin, felaketlerin insanileşme sürecine katkı sağladığını, acıların kişiyi olgunlaştırdığını, kaybetmenin sabrı artırdığını ve tüm bunların imtihan performansını belirleyen kriterler olduğunu hatırlanarak çıkarmayacak, en kolay yolu tercih edip canına kıymaya kalkışmayacak, umutsuzluğun, yalnızlığın Müslüman ahlakı olmadığını, canı verenin de alanın da Allah olduğunu, cana kıymanın en büyük günahlardan olup kişiyi ceहनeme sevk eden bir davranış olduğunu, kendisine düşenin sabır, şükür, tevekkül, kadere rıza dairesi içerisinde kalarak hareket etmesi lazım geldiğini ve en büyük belalara, felaketlere maruz kalan peygamberlerin ahlakının da bu olduğunu zihnine nakşedecek, gönlünde kökleştirecek ve hayatı bütün zıtlıklarıyla değerli ve anlamlı bulacak, amaçlarını hiçbir zaman ortadan kaldırmayacaktır. Çünkü hayat, anlamını, değerini ve amacını yitirmedikçe yaşamaya değerdir. Vesselam!

Harun DOĞAN
İl Vaizi
harun_dogan23@hotmail.com